

rescor. *vbi proxime n. 13. quam aliquibus rationibus ipse comprobat ibi usque ad si. d. c. 6.*
 263 Facit insuper, quod possessor condemnatus ad rei restitutionem, potest executionem impedire ob facta melioramenta, donec sibi integraliter solvantur, & sic ex alio iure potest retinere, quam quo lis principaliter tractatur, de quo nos latius supra hac 4. part. cap. 13. ante fin. versiculo deinde quoniam condemnato, &c. à n. 59. vbi plurimos citavimus; sed in re hac adhuc dubius sum, quæ omnia dicta hætenus tu considerare poteris.
 264 Ultimo & pro complemento obiter animadvertendum est, eundemmet executorem, qui excessit, & attentavit inter exequendum, posse & ipsum idem gravamen & excessum reponere proprio imperio de facto, quemadmodum & illud de facto attentavit, & excessit, prout & nos latissimè supra diximus 1. p. cap. 3. per totum, & etiam eadem 1. p. cap. 5. & alibi passim. Ultra quæ

expendo text. expressum *in e. qualiter. el primo. de accusatio.* vbi legatis generalibus ad inquirendum, modum excedentibus, ita respondet Summus Pontifex, *ibi*, nec inde nascantur iniuriæ, unde iura nascuntur, ideoque mandamus, quatenus ad conscientiam vestræ iudicium recurrentes, si contra præscriptum ordinem, tanquam homines excessistis: non pudeat vos errorem vestrum corrigere, qui positi estis, ut aliorum corrigatis errorem, &c.) vbi gl. *verbo, observari.* & Doctores communiter. Sed dum aliorum excessus reprimeret curamus, nostros amplius ne manifestemus, illis iam imponamus finem, ad laudem puræ & immaculatæ matris semper Dei Virginis Mariæ, sub cuius protectione opuscula hæc consecimus, ac beati Barnabæ Apostoli, cuius Vesperas hodie celebrat sancta Mater Ecclesia, cuius correctioni totum hoc opus nostrum submitimus.

F I N I S.

INDEX

I N D E X
 R E R V M E T V E R B O R V M
 Q V Æ H O C S E C V N D O V O L V M I N E
 C O N T I N E N T V R.

Primus numerus paginam, alter columnam, tertius marginalem eiusdem columnæ numerum denotat.

A
Abdicare à se qui tenet aliquod ius, si monitus abdicare nolit, habetur pro abdicante, & proceditur ac si abdicasset. 313.1.88
Ablatium absolutus inducit conditionem. 475.1.29
Absolutio in incidenti quando deducatur per condemnationem in principali. 337.2.83
Absolutoria sententia seipsum exequitur, nec indiget facto iudicis. 256.1.99
Absolutoria sententia ex qua causa lata sit in interdico vti possidetis, si nec ex ea nec ex actis appareat, an ob novam turbationem actori iterum agenti obiter exceptio rei iudicata. 464.2.76
Absolutoria sententia in criminalibus ex qua causa sit lata ex actis intelligendum est, ut diffinitiva aut interlocutoria ab observatione iudicij dicatur. 465.1.9
Vide Sententia.
Absolutus statim exceptione rei iudicate tutus est. 256.2.100
Absolutus ex vna causa potest ex alia conuentus condemnari. 290.1.200. & 340.2.21
Absolutus reus conuentus interdico vti possidetis, ex eo, quia nõ est probata turbatio de nouo, post sententiam turbanti non prodest res iudicata. 464.2.74
Absolutus reus ob non probatum delictum censetur ab observatione iudicij, & iterum ex nouis iudiciis potest reus molestari. 465.1.82. & sursum.
Acta faciunt rem notoriam, & cur. 96.2.35
Acta gesta in vna causa non probant in alia, etiam si utraque tractetur coram eodem iudice, nisi eorum fiat reproductio, nec iudex potest supplere ex capite notorietatis. 117.2.241
Acta processus etiam lite finita probant, & vim retinent. 263.1.68
Acta iudicij licet pereant perempta instantia, non tamen acta causæ. 264.2.59
Acta iudicij dicuntur, quæ tendunt ad litis ordinationem, vt in exemplis. ibid. 60
Acta causæ dicuntur tendentes ad litis decisionem prout instrumenta, confessiones, testes, & similia. ibid. 61
Acta probatoria non pereunt perempta instantia. ibid. 62
Acta non valent post oppositionem defectus mandati, nisi in actis exhibeatur. 341.1.128
Secus si non opponatur, quia sufficit quandoque de eius vera existentia docere. ibid.
Acta sunt vehiculum ad sententiam, & ideo sententia ex mente actorum aperitur. 463.2.69
Actorum transportatio nisi aduersarius intra legitimum tempus citetur, non excusat a desertione. 239.2.71
Sufficit tamen vt de tali desertione superior cognoscat. ibid. 72
Ab Actis & sententiis negatiuis siue diffinitiuis, siue interlocutoriis appellationi deferendum, si sit legitima. 195.2.77. vbi plura exempla recensentur.
Ab Actis & sententiis negatiuis appellationi legitime, si vim non adesse declaratur, potius videtur auxilium violentiis præstare. 196.2.86
Alio iudicati licet habeat executionem paratam, stipulatio tamè per quam ipsa nonatur eius privilegio non gaudet. 72.2.21
Actio aliqua quando deuoluitur in aliam, intelligitur deuoluta secundum suam naturam primæuam. 8.1.28
Actio & exceptio si oriatur ex eodem actu, à pari procedunt. 338.2.99
Actio iudicati denegatur contra tutorem aut curatorem. 374.1.162
Actio non nascitur ex sententia confirmata, sed ex confirmante. 450.2.39
Extincta prima actione per nouationem, extinguuntur omnia eius privilegia. 82.36
Ex Actione iudicati agitur ordinaria via. 451.1.43
Pluribus Actionibus competentibus ex eodem facto, diuersa tamen causa & respectu, sententia super vna, non nocet ex altera agenti, secus quando ex eadem causa. 290.2.207
In Actionibus realibus satis est iudicem actorem rei dominium declarare. 416.1.132
Vide Ago.
Actor & reus non debent ad imparia iudicari, nec actori licere, quod reo licitum non existat. 41.1.17
Actor si dolo & potentia aduersarij nõ possit mitti in possessionem rei post annum, habetur pro vero possessore, ac si missus fuerit. 313.2.95
Actor tamen hoc casu erit expensis cõdemmandus. 419.2.163
Et quid si reus distulit opponere se nõ possidere. ibid. 164
Actor qui in actione includit & deducit exceptionem, suo se ligone percutit, ita vt sibi incumbat onus probandi. 476.1.48
Actor dicitur, qui alium ad iudicij prouocet, etiam si aliàs sit reus. 492.2.86
Actum nullus aliquos an pariat iuris effectus, & quos. 93.2.14. remissiuè. ibid.
Actus non attribuitur exequenti, sed mandanti & ordi

Index Rerum,

ordinanti. 274.1.26
Actus apprehensivus si non potest consequi ob resistenciam condemnati, compellitur per carcerem ad præstandam patientiam. 312.2.86
Actus non attribuitur exequenti, sed mandanti. 321.1.54
 Contemplatione alterius videtur fieri actus, cum dicitur: Ego vendo rem Titij, vel nuntio, ne ædifices in domo Titij. 389.1.289
Actus non dicitur factus in præiudicium illius qui principaliter non obest, sed secundario. 487.1.17
Actus totus propter excessum non vitatur in diuisibilibus. 504.1.205
Actus non dicitur perfectus, si est partim factus, & partim non. 508.2.253
 Per usum vnus actus ex competentibus patrono, acquiritur iuris patronatus quasi possessio. 138.1.114
per Actum nullum non interruptitur præscriptio. 93.2.13. remissuè. vbi simul de effectibus sequentibus:
 Non perpetuatur iurisdicção,
 Non rumpitur primum testamentum validum,
 Non inducitur mala fides,
 Non inducitur litis pendencia,
 Non tribuit causam præscribendi,
 Non expirat potestas quominus actus iterum valeat celebrare,
 Testium examen nulliter factum non derogat primis depositionibus,
 Publicatio minus rectè facta non impedit,
 Non cadit quis in commissum. *ibid.* remissuè.
Actum gerens si adiungat qualitatem, puta, filius, maritus, Rector, Episcopus, tutor, pater, &c. intelligitur illam facere nomine alieno, non proprio. 386.2.264
Actum qui non potest facere post terminum, potest tamen factum declarare post illum. 460.1.33. & 470.1.129
Actum gerens submittitur legibus & conditionibus eiusdem. 490.1.57
ab Actu quem approbavit, non potest appellari. 189.1.22
ex Actu nullo amittitur & acquiritur possessio. 367.1.106
Actus gestus inconsulto patrono qui reuidentur sublequuto, & superueniente patroni consensu, remissuè. 406.2.138
Actus possessorij per retentionem in vna particula muri conseruatur quasi possessio in toto muro. 139.2.132
Actus omnes humani à tribus dependent, nempe, potestate, voluntate, & modo, qui est ordo ad finem. 473.1.7
Administratores aut tutor si nolit exhibere rem domini in qua sit facienda sententiæ executio, in carceratur quouisque exhibeat. 309.2.53
Administrator condemnatus nomine officij, si non est vitiosus possessor, lite pendente potest respectu suæ personæ executionem impedire, & cur. 388.1.276
Administrator licet non exprimat actum facere nomine administratorio, tamen si exprimat causam tangentem administrationem, videtur nomine alieno facere. 389.1.287
Administrator seu caprarius ad restitutionem omnium seu vacuarum si opponat executioni, naturaliter aliquas peritias admittendus est, & quæ sufficiat probatio. 436.2.72

Et quid in captario qui pro custodia mercedem recipit. *ibid.* 73
Administratores si sint contumaces exhibere rem loco pij, quoddam sit facienda sententiæ executio, potest executor compelli. 374.1.165
Adrianus VI. concessit Carolo V. Imperatori nostro, & eius successoribus ius præsentandi Episcopos Hispaniæ, qui antea prouidebantur ad supplicationem Regum. 151.1.236
Æquidiana constitutio decernit, hodie licere exequi primam sententiam latam super quolibet remedio possessorio etiam appellatione pendente. 179.2.74
 Est coarctata & limitata ad certas causas, & certas personas. *ibid.* 72
 Non habet locum nisi in statu Ecclesiastico Sedi Apostolicæ subiecto. *ibid.* 73
 Non habet locum inter personas Ecclesiasticas. *ibid.* 74
Æquitas in iudicio semper est seruanda. 41.1.18
Æquitas noui casus nouum inducit remediū. 340.1.118
Æstimatio succedit loco rei, & ipsam repræsentat. 423.2.208
Æstimatio & rei verus valor, vbi euidenter sit probatum, & ab aduersario nihil quod eneruet verificetur, executor si aliter taxet poterit appellare ex capite iniustitiæ notoria. 431.1.30
Æstimatio rei & fructuum in re iudicata quando crescat. 442.2.137
Æstimatio non crescit post fructuum consumptionem, quia tunc debitor non est fructuum, sed æstimationis. 443.2.141
Æstimatio rei si sit facienda per peritos, executor illos quaerat, & quæ præ oculis habere debent. *ibid.* 144
Æstimatores nominati semel suscepto negotio compelluntur per executores si reculent taxare. 444.1.145
Æstimatores aut ob imperitiam, inimicitiam, aliamve iustam causam, possunt recusari. *ibid.* 147
Æstimationem peritorum declaratione, auctore, executore, confirmante, non admittitur appellatio suspensiva velut ab ipsa executione. *ibid.* 149
Æstimatorum de materia (qui Alarifes dicuntur) à ciuitate electorum, & an recusari possint, & ab eorum taxatione & iudicio appelletur. *ibid.* 150. remissuè.
Æstimatoribus discordantibus in æstimatione, executor compellit partes ad tertium nominandum, vel in defectum ipse executor nominet. *ibid.* 146
Æstimatoribus reculatis partes compellit executor de idoneis conueniendis, alias ipse executor potest eligere. *ibid.* 148
Agens priuilegiata via si sententiam contra se reportet, appellat suspensiuè: si autem reus illam reportet, non; quia in vtroque diuersa fauoris militat ratio. 42.1.26
Agens prius de simplici executoris grauamine, & succumbens, an possit postea idem grauamen qualificatum, & sic per viam excessus in iudicium deducere. 290.1.199
Agenti ad eandem rem super qua possessor alteri condemnandus est restituere, non præstat cautio, quia illius non interest ab vno vel ab alio possessor vindicare. 362.2.71
Agenti contra possessorem ad rem quæ alteri iam est per sententiam adiudicata, allegante possessionem transferri in duriorem aduersarium, an sit cautio præstanda. 363.1.74
 Agenti

& Verborum.

Agenti interdicto vti possidetis, & succumbenti, volenti postea agere ex noua turbatione contra eundem reum, an ei oblitet exceptio rei iudicata. 464.1.71
Agitur contra possessorem beneficij, qui personam confert, statim, seruatis tamen terminis de stylo Romæ seruati solitis, aut accusata contumacia, datur in eum sententia declaratoria facta expensarum condemnatione. 32.1.34
 Vide *Actio.*
Alienatio in fraudem paratæ executionis ex actione personali an requiratur rescissionem. 495.2.113
Alienatio facta duntaxat in fraudem creditoris, scilicet ante motam litem super actione personali, requirit rescissionem iudicium. 496.1.115
Rescissio alienationis in fraudem requirit ordinem iudicalem. 495.2.112
Alienatione prohibita censetur prohibitus omnis actus per quem peruenitur ad eam. 383.1.240
Rescissio alienatione à iure, vel à iudice, executio procedit contra singularem possessorem. 490.2.61
Alienatione facta cepto iudicio super actione personali, executio fit in tertium possessorem. 496.1.114
Alienatione facta in clericum, vel alium, simulatè, ita vt appareat rem non exire de potestate conueni, vel conuenienti, etiam in illum per laicum iudicem fiet executio. *ibid.* 117
Alienatione dolosa verificata in tertium fit executio. *ibid.* 118
Alimenta petita à paupere habent priuilegium, vt per appellationem non suspendantur, quando petuntur à paupere, secus si à diuite in quo cessat ratio prohibitionis & priuilegij. 5.2.9
Alimenta futuri temporis petita hoc habent priuilegium; vt præstatio non suspendatur per appellationem, secus alimenta præteriti temporis, quia iam femel euasit periculum. *ibid.* 10
Alimenta futura dicuntur etiam ea quæ debentur à die motæ litis. *ibid.* 11
Alimenta quando petuntur officio iudicis, non admittitur appellatio suspensiva, secus quando iure actionis, quia tunc admittitur. 6.1.13
Alimenta quæ officio iudicis petuntur iure naturali debentur, in petitis iure actionis solum ius ciuile operatur. *ibid.* 2.14
Alimenta vt lite pendente præstentur pauperi habenti pro se sententiam, tria requiruntur copulatiuè. *ibid.* 15
Alimenta quando petuntur iure actionis, iudicium non est summariū, sed ordinariū quo datur appellatio. 7.1.16
Alimenta petita vigore contractus, quo fuerit promissa ei, cui iure naturali, & officio iudicis debebantur, puta filio, patri & similibus, an à sententia lata pro illis præstandis admittantur appellacionem suspensiuam. *ibid.* 20
Alimenta quæ iudicis officio debebantur, si in obligationem deducantur, animo nouandi officium iudicis cõpetens pro illis (quæ nouatio expressè hodie requiritur) euasit officium iudicis, & remanet sublatum, & sic ex contractu agendum est, & iure actionis. 8.2.35
Alimenta deducta in contractum ab eo, cui iure naturali debebantur, non nouandi animo, sed potius ad illius corroboracionem, additamentum, & maiorem securitatem, & cautionem, non amittunt suum priuilegium competens ex officio iudicis. 9.1.38

Alimenta in causa dotis an sint pendente appellatione ministranda. 10.1.48
Alimenta nimis taxata in eadem sententiâ, qua quis ad eorum præstationem condemnatur, an admittant appellacionem quoad vtrumque effectum. *ibid.* 50. vbi opinio Auendani reprobat.
Alimenta crescunt & decrescunt crescentes, vel decrescentes patrimonio alimentati, vel alimentantis, etiam post sententiam & iudicis taxationem. 338.2.97
 Etiam si taxationi consenserit. *ibid.* 98
Alimentorum præstatio celerem executionem desiderat. 4.1.1
ab Alimentorum sententia prohibetur appellari quoad effectum suspensiuum tantum, non quoad deuolutiuum. *ibid.* 2.3
ab Alimentorum sententia denegatur suspensiuæ appellatio, non solum quando omnia alimenta petuntur: sed & quando eorum pars tantum petitur, vt vestitus, habitatio, & similia. 5.1.7
Alimentorum à sententiâ appellatio denegatur, non solum quado proceditur principaliter, sed etiam quando incidenter ad illa actum est. *ibid.* 8
Alimentorum promissio (cessante nouatione) obligationi à lege inductæ accedit accessoriè; & ita eius natura vestitur quoad appellacionis prohibitionem. 9.2.45
Alimentorum à sententia diffinitiuæ prohibita appellatio quoad suspensiuum, multo fortius prohibita intelligitur ab interloquutoria. *ibid.* 46
ab Alimentorum sententia sicut non licet appellare, ita in causa dotis non licere plures affirmant, quod auctor nunquam vidit practicari. 10.1.48
Alimentorum à sententiâ reformatoria appellacioni emittæ an sit deferendum. *ibid.* 49. remissuè.
Alimentorum taxatio facta in sententiâ stat accessoriè ad illorum condemnationem, & sic regulatur ab eius natura, quoad appellacionis prohibitionem. *ibid.* 1.52
Alimentorum taxatio facta in eadem sententiâ, si admitteret appellacionem, nunquam posset cessare periculum, quod ex dilacione à iure confideratur. *ibid.* 53
Alimentorum reformatio idem in effectu est, ac si sententia lata fuerit contra alimenta petentem, cui ab hac negatiua permittitur appellare quoad vtrumque effectum. 17.2.14
Alimentorum priuilegium non admittenda appellacionis suspensiuæ procedit, non solum quando sententia lata est pro omnibus alimentis præstandis, sed etiam pro aliqua parte ipsorum. 19.1.24
Alimentorum augmenti sententia multo fortius excludit appellacionem suspensiuam. 21.1.39
Alimenta præstare condemnatus, non auditur in prosecutione appellacionis, nisi prius soluat alimenta. 4.2.2
inter Alimenta præterita & futura dispar est ratio, & sic in illis summariè proceditur, in illis verò non. 6.1.12
Alimenta petens, si reportet contra se sententiam negatiuam, potest licitè appellare quoad vtrumque effectum. 7.1.18
ad Alimenta vbi agitur virtute contractus per illum, cui iure naturali debentur, pariter appellacionem carere suspensiuo, defenditur. *ibid.* 2.25
ad Alimenta quando agitur ex vtraque obligatione, vna admittens appellacionem, alia excludens illam (prout est officium iudicis) hæc detrahit. 9.2.43
 ab Alimen

Index Rerum,

Ab Alimentis ad dotem valere argumentum, plures affirmant. 10.1.47
Alimentarius quamvis cōsenserit taxationi alimentorum factæ per rem iudicatam, semper poterit petere augmentum si reditus decreuerint, vel alia iusta causa. 21.1.40
 In fauorem alimentarij quod est introductū non debet in eius dānum rerorqueri. 17.2.15
 Alimentario satis consulitur sublata dumtaxat appellatione quoad effectum suspēsiuum, quo procedunt rationes, quibus ab alimentorum sententia negatur appellatio. 4.2.5
 Alimentario seu portionario exigenti annuatim alimenta, aut portionem ab antiquo legitime constitutam, si mota lis super reformatione, puta quia vel aucta est res super qua portio est constituta, vel alia bona quaesuit alimentarius. 17.1.11. quibus casibus potest agi ad reformationem portionis & alimentorū. ibid. 1.2. remissiuē.
Alimentari, seu alimentantis crescente, vel decrescente patrimonio, etiam post factam condemnationem & taxationem à iudice, an crescant vel decrescant alimenta. 12.2.71. remissiuē.
Anniversaria & funeraria incerta non considerantur ad valorem fructuum beneficij. 410.2.80
 Nisi hæc emolumenta incerta sint solita locari singulis annis. ibid. 9. & 21
Annulatus actus in fauorem alicuius subintelligitur illa conditio si voluerit ille, in cuius fauorem actus annullatur. 105.2.135
Annuntiatum in sententia per modum causæ si plene cognitum sit, præiudicat sententia in annuntiato, non aliàs. 405.1.36
Appellans non auditur, si ex sententia non grauatur. 64.2.61
 Appellans à sententia quatenus contra se facit in ceteris articulis separatis, à quibus altera pars non appellauit, sententia transit in rem iudicatam. 207.1.1
 Appellans quatenus contra, altera parte non appellante, an & quando possit suæ appellationi renuntiare, siue in articulis connexis, siue separatis; siue intra terminum, siue extra illum. 212.1.50. remissiuē.
 Appellans, cuius appellatio à iudice reicitur, an teneatur iterum appellare. 215.1.7
 Appellans si nunquam iudicem ad quem adiuit, iudex à quo potest de desertione cognoscere. 239.2.69
 Appellans debet citari super articulo desertionis, cum possit de legitimo impedimento docere, atque executio impediatur. 240.1.75
 Appellans ab executione rei iudicatæ præsupponit antecedens validum, & negat consequens, scilicet, executionem, & ideo nihil agit. 249.2.17
 Appellanti ne tradatur possessio suo aduersario, pariter nec ei tradenda erit. 41.2.21
 Appellanti à monitorio, vt intra certum tempus accedat ad recedendum, resistit ius commune, & potest Episcopus ea non obstante ad executionem procedere. 61.2.23
 Appellanti à correctione resistit ius, ac interim non causatur attentatum. ibid. 34
 Friuole appellantem potest iudex à quo excommunicare tanquam contumacem. 66.1.81
 Appellante vtraque parte ab eadem sententia, quatenus contra, quis iudex de causâ possit cognoscere. & an diuersi pro singulis appellationibus queant impetrari. 212.1.49. remissiuē.
 Ad exhibendam rem condemnatus, quando ha-

bet facultatem rei restituendæ non appellat, quia tale iudicium non patitur dilationem. 11.1.57
 Ad exhibendum condemnatus si vterius ultra rei exhibitionem ad aliquid aliud, puta, interesse seu penam condemnatur, an possit appellare. ibid. 2.58
 Ad exhibendum condemnatus, si in eadem sententia conditionaliter ad interesse condemnatur, nisi soluat, &c. an possit appellare. ibid. 59. remissiuē.
 Appellare non posse à nominatione muneris, & postea appellare à reiectione legitimæ excusationis propositæ, multum distat. 84.1.27
 Ad exhibendum condemnatus & ob non exhibitionem ad interesse, potest ab interesse sententia appellare. 181.2.86
 In quolibet causâ articulo, seu grauamine diuerso, bis potest grauatus prouocare, non amplius. 214.2.3
 Quælibet pars potest ab eodem articulo bis prouocare, ita vt super eodem quinq; ferri possent sententiæ. 215.1.7
 Quod contingere potest, siue appellationes & sententiæ sint alternatim, siue successiuæ, siue interpolatim lata. ibid. 8
 Exemplificatur. ibid. 9. & 21
 Idem est appellare ab aliquo facto iudicis, quod à iudice aliquid faciente. 274.2.32
 Appellare omittens ab actu appellabili, non poterit postea appellare à citatione ad videndum se declarari. 311.1.69
 Appellandi ratio in promptu esse dicitur, etiam casibus aliàs priuilegiatis, & sui natura inappellabilibus; si nullitas appareat ex actis, cum tunc sententiæ executio suspendatur. 92.1.4
 Appellandi ratio in promptu esse dicitur, quando incontinenti iustificatur appellatio, quæ vt legitima admittitur quoad vtrumque effectum. ibid. 2.5
 Appellandi necessitatem à sententia nulla tollit ius, non facultatem. 116.2.32
 Appellari si non potest à sententia lata ex iurisdictione ordinaria, pariter nec poterit appellari à sententiâ lata ex iurisdictione prorogata. 19.2.26
 Appellari si non potest ab aliquo propter dignitatem personæ vel aliàs, pariter nec poterit appellari si procedat ex iurisdictione prorogata. ibid. 27
 Appellari non potest, quando agitur de conuertendo frumentum in vsum militum & subsidium annonæ. 41.1.6
 Appellari non potest, ne fiat quod de iure fieri permittitur. 60.1.9
 Appellari potest à denegate beneficium concessum per ius commune, quia vbi denegatur iuris communis obseruantia, graumen inferitur. 61.2.27
 Appellari licet non possit à pena excommunicationis lata ipso iure, tamen à declaratoria admittitur appellatio quoad vtrumque effectum. 76.2.71
 Appellari non potest à pena legis seu canonis, à declaratoria tamen aliquem in eam incidisse, licita est appellatio. 77.1.73
 Appellari potest vbi aliàs ius prohibet, quando nullitas patet ex actorum inspectione, quia tunc cessat præsumptio, quæ erat pro sententia. 94.2.23
 Appellari non potest à nominato seu præsentato ad beneficium simplex, quo minus examen subire

& Verborum.

subire teneatur. 112.1.185
 Appellari an & quando possit post decem dies, & de aliis substantialibus appellationis remissiuē. 116.1.228
 Appellari non potest ab ordinario, reculante infuturæ presentatum, iusta tamen de causâ moto. 148.2.214
 Appellari si non poterat à iurisdictione ordinaria, pariter nec poterit appellari ab eadē prorogata. 161.2.17
 Appellari licet non possit à prouisione beneficij simplicis facta iudicialiter; tamen fallit, quando prouisio fit iure deuoluto, & de ratione. 164.2.47
 Appellari non potest ab omni iudicio possessorio tam adipiscendæ, & retinendæ, quam recuperandæ possessionis. 275.1.30
 Quorum bonorum vtili inreducto petente filio feudi inuestituram non potest appellari. 183.2.111
 Appellari quando possit ab arbitri sententia, qui pro materia vendendi. 189.2.23
 Appellari non potest ab aliquo, cuius conscientia aliquid declarandum committitur, quando declarationem iuramento firmavit, quod procedit non in iudicio. 192.1.41
 Appellari non potest à iudice suum officium non interponente, quando pars interponendum non petit. 194.1.59
 Appellari vbi non licet, iudex licet potest ad vteriora procedere appellatione non obstante. 196.1.79
 Appellari tertio non potest in quacunque causa. 214.1.1
 si Appellari à iudice requisita exequente pro grauamine excessus requirentis, non ad istum, sed eius superiorem erit recurrendum. 299.2.46
 Appellatio quamuis sit prohibita in remedio l. fin. C. de edict. diui. Adri. tamen permittitur quando sententia fertur contra actorem. 17.2.17
 Permittitur quoad vtrumque effectum à sententia, quæ declarat non esse reformandam, nec minuendam portionem, seu alimenta iam antea constituta. ibid. 18
 Permissa à sententia denegante congruæ seu alimentorum reformationem, si alimentarius est in quasi possessione percipiendi, illi non officit, quia lite & appellatione pendente priuari non debet sua possessione. ibid.
 Prohibita in causa euentionis, an censetur prohibita in causa reconuentionis. 41.1.15
 Friuola non dicitur interim, dum remanet disputandum. 46.1.57
 Emissa ab eo quod sit secundum iuris decreta & determinationem, non suspendit. 59.2.2
 Appellatio à iuris dispositione & determinatione non est licita. 61.1.18
 Vbi non admittitur à sententia, pariter nec ab eius executore, aut executione. ibid. 19
 A sententia legali est contraria iuri, & per consequens friuola, cui nec desertur, nec causatur attentata. ibid. 21. & 26
 Friuola dicitur interposita ab interlocutoria expressa minus legitima causa, aut à iure reprobata. ibid. 22.6
 Appellatio inicitur iustitie. ibid. 28
 Friuola dicitur, vbi non adest graumen, nec legitima causa. ibid. 30
 Appellatio quæ caret effectu, & non habet administratum iuris, vt minus legitima non impedit exe-

cutiōnem. 62.1.35. & 63.1.45
 Friuola quæ dicitur, relinquitur iudicis arbitrio. ibid. 2.42. & 57
 Friuola illa dicitur, quæ nihil prodesse potest, nec vllum vnquam iuris effectum fortiri. 63.1.44
 Appellatio calumniosa illa dicitur, non solum quæ in eius interpositione apparet talis, sed & quæ talis detegitur in fine litis. ibid. 46
 Legitima illa dicitur, quæ interponitur ex causa, quæ si esset probata, reputaretur legitima. ibid. 2.49
 Contraria iuri quocumq; vadat, in nulla instantia potest effectum fortiri (iure attempto) quia ius est certum, & vbiq; idem operatur. ibid. 2.51
 Friuola tunc reici potest, quādo notoriè & manifestè talis detegitur, secus si in dubio, siue dubium sit iuris, siue facti. 64.1.55
 Friuola & calumniosa quando ita notoriè & manifestè dicitur apparere. ibid. 1.56. remissiuē.
 Friuola dicitur notoriè, quando quis petierit in causa recusationis, quod eligantur arbitri, vbi eligendi non sunt. ibid. 2.59
 Friuola dicitur, quando interponitur à sententia, quæ illum non tangit. ibid. 60
 Appellatio non admittitur à iudice aliquid admittente cum clausula, si & inquantum, &c. ibid. 62
 Tanquam friuola à iudice reiecta, si pars nō contradicat appellando, videtur fateri friuolam esse. 66.1.80
 Sublata intelligitur per verba æquipollentia. 73.1.38
 Nunquam intelligitur prohibita ratione respectu notoriæ iniquitatis. 92.2.7. & 34
 Ab executione notoriè nulla virtute obligationis Cameralis, aut guarentigiate admittitur quoad vtrumque effectum. 94.1.20
 A nullitate paratam habente probationem, impedit executionem vnus sententiæ, siue sui natura sit priuilegiata, vt in alimentis, possessoriis, obligatione Camerali, &c. siue quia tranferit in rem iudicatam. ibid. 24
 Siue hæc nullitatis exceptio probetur ex eisdem actis, siue aliunde, dummodo sit incontinenti. ibid. 25
 Appellatio à Procuratore interposita tempore, quo carebat mandato, non sustinetur, etiam postea habens sufficiens, si de nouo non appellet intra terminum. 102.1.91
 Nec talis appellatio causatur attentata, quia qualitas, quæ requiritur tempore actus, non sufficit, si post actum sequatur. ibid. 92
 Appellatio in Parochiali per præsentatum asserentem se maiorem partem patronorum, & vocum habere, interposita ab ordinario instituentem alterum præsentatum, quem minore partem vocum habere contendit appellans, an vt legitima suspendat. 106.2.139
 Ex quibus causis nulliter proposita dicitur, vt eius delationi locus non sit, seriatim, obiter tamen recensentur. 115.2.217
 Appellatio à sententia & actu nullo admittitur, & suos operatur effectus. 116.2.232
 Ab vna causa non suspendit aliam diuersam. 165.2.56
 Ab vno articulo non suspendit iurisdictionem in tota causa, nec afficit tertium. ibid. 57
 Non admittitur à sententia lata super iudicio merè possessorio adipiscendæ, retinendæ, aut recupe-

Index Rerum,

recuperandæ iure civili. 174.2.27
 Nō admittitur à possessorio summario. 175.1.29
 Nō datur in remedio l.3. C. de pignot. 176.1.40
 Est prohibita in singulis speciebus adipiscendæ
 possessionis. *ibid.* 42
 A possessorio mero licet non admittatur, intel-
 ligitur quoad suspensiuum dumtaxat, non verò
 quoad deuoletiuum. 178.1.62
 Si foret prohibita in possessorio quoad vtrum-
 que effectum, vera foret opinio, dicentium, à
 qualibet eius interlocutoria esse permissam
 quoad vtrumque. *ibid.* 2.65
 Quādo est prohibita à diffinitiuā quoad suspen-
 siuum dumtaxat, prohibita intelligitur etiam
 à qualibet interlocutoria incidenti. *ibid.* 66
 Admittitur iure Canonico à sententia lata super
 mero possessorio. *ibid.* 67
 Non admittitur suspensiuā etiam de iure cano-
 nico in possessoriis summariis, prout in
 l. fin. C. de edicto diui Adti. 180.1.77
 An sit admittenda à sententia cōplicata habente
 contrarias qualitates. 181.1.85. remissiuē.
 An admittatur in iurisdictionibus, & aliis qui-
 bus possessio iustificatur cum titulo. *ibid.* 2.88.
 remissiuē.
 Quādo admittatur in possessoriis, vide remissiuē.
 182.1.97
 Non admittitur ab auocatione iurisdictionis fa-
 cta per delegantem superiorem. 193.1.53
 Quod procedit siue auocatio fiat sine causa, aut
 cum ea, aut cum leui, quia non potest appel-
 lari. *ibid.* 54
 Appellatio de iure civili & canonico vt sit prohi-
 bita, confessum & conuictum simul adesse, qui
 teneant. 200.1.18. vbi de communi.
 Vt denegetur reo tam de iure canonico, quā
 civili, vt sufficiat spontanea confessio qui
 teneant, & magis communem dicant. *ibid.* 2.19
 Non denegatur à sententia collationis beneficii
 vacantis propter simoniam lata à mixto exe-
 cutore. 201.1.25
 Accelerari pœnam, & delinquentem statim pun-
 niri, vbi publicè interest, appellatio non sus-
 pendit. *ibid.* 2.37
 Appellatio vbi regulariter sit prohibita, si tamen
 ex aliqua ratione speciali in eodem casu sit per-
 missa, debet specialiter exprimi in appellatione,
 vt ipsa admitti queat. 204.2.61
 Quoties est prohibita à diffinitiuā quoad vtrum-
 que effectum, permittitur à qualibet eius in-
 terlocutoria, etiam aliās non qualificata. 205.
 2.71
 Emisā ab vno capitulo, & per vnam partem
 quatenus contra, nō deuoluit cætera capitula
 separata, sed transeunt contra non appellan-
 tem in rem indicatam. 208.1.7. & seq.
 Limita quatenus contra, non suspendit iurisdic-
 tionem in capitulis separatis, à quibus
 neutra pars appellat, quominus executioni
 mittatur. *ibid.* 9. & seq.
 Appellatio quando deficit, senatus regius illo sem-
 per vtitur decreti genere, que *no viene per la or-
 den y se le remite.* &c. *ibid.* 2.15. & seq.
 Quando deficit, senatus regius non potest de-
 cernere, vim fieri, & reponi. *ibid.* 17
 Appellatio limitata limitatum producit effectum.
 209.1.20
 Interposita per vtranque partem ab eadem sen-
 tentia quatenus contra, si finis in alimentis,
 & similibus priuilegiatis, capitula separata

pro actore mittentur executioni, non obstante
 appellatione. 210.1.29
 Appellatio à causa conuentionis non deuoluit cau-
 sam reconuentionis, sed coram iudice à quo hæc
 erit tractanda. *ibid.* 36
 Interposita à sententia delegati suspendit iurisdic-
 tionem in alia causa, secus in sententia ordi-
 dinarij. *ibid.* 37
 Quatenus contra, & limitata deuoluit omnes
 alios articulos connexos. 211.1.40
 Quatenus contra, tunc deuoluit totam causam
 in connexis, quando sententia in vno capi-
 tulo parit exceptionem rei iudicata in alio.
ibid. 2.43
 Appellatio ab interlocutoria an & quādo deuoluat
 totam causam tam in articulis connexis, quā
 separatis. *ibid.* 51. remissiuē.
 Si aliquo casu sit permilla vbi tertio promoueri
 non potest, non impedit trium conformium
 executionem, nec causat attentatum. 217.2.32
 Non est licita ab interlocutoria merè. 223.2.4
 Licita est ab interlocutoria habente vim diffini-
 tiuā. *ibid.* 5
 Vbi à iure est prohibita, si admitteretur à iudice
 illam reiciente, de nihilo seruet prohibito.
 225.1.18. & 21
 Cū prohibetur, censetur prohibitū omne per
 quod peruenitur ad illam. *ibid.* 20 & 21
 Emisā à reiectione appellationis vbi de iure non
 admittitur, contraria dicitur iuri, & ei resistit.
ibid. 22
 Emisā à reiectione appellationis, vbi de iure est
 prohibita, dicitur friuola, quia nullum potest
 iuris effectum sortiri, nec vnquam professe.
ibid. 24
 Appellatio tertia in eodem articulo cū nō valeat,
 non deuoluit causam. *ibid.* 2.30
 Appellatio admittitur à reiectione appellationis
 emisæ in casu, quo iudex illam admittit. 226.
 1.33
 Nō admittitur à reiectione appellationis emisæ,
 vbi aliās iure est prohibita. *ibid.* 35
 Appellatio à reiectione appellationis legitimæ ad-
 mittendæ à diffinitiuā eo ipso censetur iustifi-
 cata. 227.1.43
 Secus in casibus à iure prohibitis. *ibid.* 44
 Si reiciatur per iudicem dicentem, eo quod causa
 sit inappellabilis, cū reuera appellabilis sit,
 iudex nihil debet innouare. *ibid.* 47
 Si iure teneat, licet non deferatur, eius vigore
 iudex inhihetur iuris potentia, & ministerio.
ibid. 48
 Appellatio à reiectione appellationis quādiu sit
 necessaria. 228.1.51
 Appellatio quando euidenter est calumniosa, co-
 gnitio pertinet iudici à quo. *ibid.* 54
 Quando reicitur cum causæ cognitione & par-
 te opponente, requiritur appellatio alia. *ibid.*
 2.58. vel proposita ad hæc. *ibid.*
 Secus quando sine illa reiectio fit. *ibid.* 59
 Appellatio eo ipso censetur iustificata, cuius gra-
 uamen apparet per solas allegationes iuris, vt à
 sequestro, quod à iure regulariter est prohibetū.
 236.1.37
 Deferta vt declaretur appellatio, debet præce-
 dere causæ cognitio. 239.2.73
 Appellatio cū est denegata à re iudicata & iudi-
 ce, debet denegari ab eius executore. 274.1.25
 Appellatio & querela vbi simul competunt, qui ap-
 pellationis via vtitur, debet intra decem dies in-
 terpo

& Verborum.

terponere, secus in querela, quia & post illos
 potest proponi. 281.1.99
 Appellatio vbi regulariter est prohibita, permilla
 tamen ex speciali ratione in aliquo casu, ratio
 debet exprimi, vt illis deferatur, & quare. 285.2.
 146
 Appellatio non cadit super excessu non expresso.
 286.1.157
 Appellatio ab vno articulo non suspendit totam
 causam non connexam. *ibid.* 158
 Ab executore Apostolico excedente an legitima
 sit, detegit senatus Regius, ad quem recurritur
 per viam violentiæ, nec inspectionem proces-
 sus originalis. 288.2.187
 Appellatio prima ab excessu executoris suspendit
 secum, appellatio autem ab eius reuocatione sus-
 pensiuo effectu caret. & de ratione differentia.
 291.2.218
 Appellatio suspendit à declaratoria super executio-
 ne rei iudicatæ si executor modum in ea ferenda
 excedat. 311.2.76
 A reiectione exceptionis ante eius iustificatio-
 nem, non deuoluit, nec ex sola reiectione ius-
 tificatur in quibuslibet iudiciis, & de ratione.
 334.2.55
 A reiectione exceptionis simul oblata probatio-
 ne, incontinenti statim dicitur iustificata. 335.
 1.56
 A taxatione & liquidatione quæ non compre-
 henditur sub condemnatione generali, causat
 attentatum & nullitatem executionis. 431.2.
 34
 Licita est ab actu nullo. 473.1.11
 A sententia nullitatis alterius sententiæ, non deu-
 uoluit cognitionem super eius iniustitia. 504.
 2.212
 Appellationis prohibitio, & illius permisso vbi in
 vno subiecto concurrunt, hæc an præualeat. 7.
 2.24
 Appellationis prohibitio in alicuius inducitur fau-
 orem debet intelligi, si in fauorem eius lata sit
 sententia, secus si contra. 17.2.16
 Friuolæ appellationis redduntur exempla. 64.2.
 58
 Appellationis dies à principio sunt vtilis, quoad
 progressum continui. 115.2.220
 Appellationis sublatæ priuilegiū si conceditur cau-
 sæ, est reale, & totū vniuersaliter comprehendit.
 162.1.22
 Appellationis, si & quatenus contra, effectus. 212.
 1.48. remissiuē.
 Appellationis prohibitio & promissio concurrentes
 circa eundem sententiæ diuersa & separata, vna-
 queque qualitas operatur in suo subiecto. 218.
 1.34
 A reiectione appellationis appellatio non est li-
 cita in iis casibus, quibus ius appellare prohi-
 betur. 224.1.11
 A reiectione appellationis per superiorem facta
 cum causæ cognitione aut sine illa, an & quā-
 do sit appellatio deferendum. 226.2.38
 Reiectio appellationis eo quod sit friuola, vel
 alia causa expressa, requirit nouam appellatio-
 nem. 228.2.60
 Appellationis denegatio in causa est magnum pri-
 uilegium, vtilitas, & fauor; & iudicium execu-
 tionem morens longè vberius est aliis. 236.1.35
 A reiectione appellationis à iure prohibite in-
 terposita appellatio non admittitur. *ibid.* 38
 Secus si sit in casu permisso interposita, quia tūc
 Salgado de pract. Reg. Tom. 11.

à declaratione nō admittitur appellatio. *ibid.*
 Per viam appellationis licet possit quis conueniri
 de iniuritate executoris, tamen etiam potest
 quādoque; superioris implorare officium.
 280.1.90
 Appellationis & querelæ remedio ab excessu exo-
 cutoris vti simul non potest, ad effectum recur-
 rendi ad Regem per viam violentiæ, & cur.
ibid. 2.96
 Appellationis priuilegiata ratio quandoque clau-
 dicat, vt à prima sententia non suspendat, à reuo-
 catoria autem sic, & è conuerso. 292.1.221
 De essentia appellationis est illam proponere de
 minori ad maiorem. *ibid.* 224
 Prohibitio appellationis in commissione non se-
 extendit ad tertios non nominatos in ea. 359.
 2.46
 Appellationi à secunda sententia reuocatoria pri-
 mæ priuilegiata, & executioni iam traditæ erit
 deferendum omnino. 44.1.48
 Appellationi contra iuris clarū dispositionem vt
 friuolæ non est deferendum. 59.2.7
 Appellationi à sententia legali ius resistit, habetque
 contra se iuris præsumptionem, & ideo non causat
 attentata. 61.2.22
 Approbatione denegata eius articuli qui proba-
 tus non potest, appellatio emissæ tanquam
 friuolæ non erit deferendum. 65.1.65
 Appellationi à sententia declaratoria, beneficium
 incompatibile vacante per adeptum pacificæ
 possessionis secundi, non esse deferendum, ve-
 rius demonstratur. 70.1.6
 Appellationi à prouisione beneficii siue curati, siue
 simplicis, siue extrajudicialiter, siue iudicialiter
 celebrata, nulliter tamen & cum formæ emissio-
 ne, deferendum esse, indistinctè decernitur in su-
 premis tribunalibus aditis per viam violentiæ.
 98.1.48
 Appellationi interpositæ à prouisione beneficii cu-
 iuslibet facta spretò & contempto iure patrona-
 tus, an sit deferendum, & vim fieri declarandum.
 105.2.129
 Appellationi à prouisione beneficii nulla cū execu-
 tionē non mereatur, erit deferendum. *ibid.* 130
 Appellationi interiectæ per superiorem colligantem
 à prouisione, seu concursu facto per ordina-
 rium cedente vel decedente colligante in pos-
 sessione vel absque ea, si non deferatur, an vis
 fiat. 109.2.159
 Appellationi minus solemniter, aut aliās nulliter
 propositæ etiam ab actu & sententia, aliās sui na-
 tura appellabili, deferendum non est, nec impe-
 dit executionem illius. 115.1.216
 Appellationi propositæ aut proponendæ renuntia-
 tæ per partem tacite vel expresse non est defe-
 rendum. *ibid.* 218. & quæ tacita sit renunciatio.
ibid.
 Appellationi à sententia notoriè nulla ex aliquo de-
 fectu lata etiam aliās priuilegiata & inappellabi-
 li nisi deferat iudex vim faciat. 117.1.234
 Appellationi informiter aut nulliter propositæ à
 sententia sui natura appellabili deferendum non
 est. *ibid.* 235
 Appellationi à collatione beneficii spretò iure re-
 gio patronatus emissæ à præsentato Catholicam
 maiestatem emissæ si non deferatur, an vis fiat.
 127.2.1
 Appellationi emissæ per clericum traditum curiæ
 seculari, quando sit vel non deferendum. 205.2.
 72. remissiuē.

Index Rerum,

Appellationi emissa à processu gesto contra clau-
sulam, sublata, est deferendum, etiam super iis,
quæ alias inappellabilia sunt. 135.1.80
Appellationi à prouisione beneficij simplicis facta
in contradictorio iudicio deferatur. 145.2.186
Secus quando extraiudicialiter. ibid.
Appellationi emissa à prouisione Parochialis va-
cantis siue iudicialiter siue extraiudicialiter, à
quouis fiat, deferendum non est. 160.2.2
Appellationi à prouisione Parochialis iure deuolu-
to siue iudicialiter siue extraiudicialiter non
deferens superior, vim nullam facere decernit-
ur. 162.2.30
Appellationi à prouisione beneficij simplicis facta
iure deuoluto non deferens an vim faciat. 163.1.31
Appellationi à prouisione beneficij simplicis facta
per ordinarium extraiudicialiter non deferatur,
secus si iudicialiter, quia tunc utrumque habet
effectum. ibid.32
Et secundum hanc distinctionem pluries deter-
minauit Rota Romana, prout refertur. ibid.
Appellationi deferatur à sententia nulla, etiam alias
priuilegiata. 165.1.54
Appellationi ab actu negatio si iudex deferre non
teneretur, licet possit ad vltiora procedere,
cum retineat iurisdictionem. 195.2.78
Appellationi emissa in criminalibus, sicut & in ci-
uilibus regulariter vt licite deferendum esse,
quotidie decernunt Senatus Regij. 198.2.1
Nec interim exequenda est sententia. ibid.2
Appellationi in criminalibus nec tacite, nec expresse
renunciari potest. 199.1.18
Appellationi emissa per condemnatum de crimine
simoniae deferendum non est. 201.1.24
Appellationi à carceratione vel eius relaxatione,
deferendum non est, & de eius effectu. 202.2.42.
remissiuè.
Appellationi à sententia lata super causa notoria
regulariter non est deferendum. 203.2.54
Appellationi limitatæ quatenus contra, erit omni-
no deferendum in cæteris capitulis connexis, li-
cet non appellatis, aliàs vni fieri declarabitur.
212.1.44
Quæ doctrina procedit etiam in via executiua,
ibid.
Appellationi à reiectione appellationis an sit defe-
rendum, pendet à natura causæ principalis, à qua
interponitur an illa admittat, vel non. 224.2.12
Appellationi à reiectione appellationis emissa ab
interlocutoria vbi iure est prohibita, non defer-
tur. 226.1.36
Appellationi à reiectione appellationis cuius prohi-
bitionis causa est aperta, deferendum non est.
ibid.2.39
Appellationi à delatione appellationis interpositæ
à sententia & iudicio priuilegiato, an sit defe-
rendum. 233.1.9
Appellationi à defensionis sententia deferendum
esse, qui teneant. 240.2.85
Appellationi ab expeditione executorialium vir-
tute rei iudicate an sit deferendum. 246.2.9
Opinionem affirmatiuam, scilicet, esse deferen-
dum, qui tenuerint. ibid.9
Appellationi emissa ab executione executorialium
præscriptarum, nisi deferat executor vim faciet.
259.1.5
Appellationi à superiore mandante cognoscente de
excessu executoris sui non esse deferendum.
296.1.8

Appellationi emissa citato per merum executorem
executorialium quem non tenetur expectare,
non erit deferendum. 305.2.20
Appellationi à declaratoria sententia pro rei iudica-
tæ executione, executor non deferens an vim
faciat. 311.1.67
Appellationi ab executore mixto aut mero rei-
cicente legitimam exceptionem defectus suæ po-
testatis aut mandantis, non deferente, vim fieri
declarauit Senatus. 319.2.40
Appellationi à tertio non possidente & oppositore
deferre non tenetur executor, quominus ad vl-
teriora procedat. 362.2.73
Appellationi à legitimo oppositore executionis non
admissio per executorem, vt licite deferre man-
dabit Senatus. 373.1.52
Ratio prohibendi appellationem cum cesset, de-
bet cessare ipsa prouiso. 17.2.15
Friuolam appellationem non debet iudex arbi-
trari, vbi ita notorie apparet. 46.1.57
Appellationem non esse admittendam ab eo, quod
sit secundum iuris dispositionem & canonica de-
creta, qui probent. 59.2.1. & 3
Friuolam esse appellationem, vt iudex arbitrat, vt
potest appellatione non obstante procedere
ad vltiora. 63.1.43
Friuolam appellationem tunc arbitrat iudex,
quando apparent legitima indicia ad tor-
turam, & illa reus in termino sibi concessio
non purgavit. 64.1.54
Appellationem interpositam per præsentatum (vt
asserit) à maiori parte ad Parochialem regulari-
ter non suspendere executionem institutionis, vt
verius defendit Author. 107.1.143
Appellationem esse licitam à iudice adito per viam
reductionis, vt bono viro, vt magis communis
& æquior opinio resoluitur. 187.2.7
Appellationem ab interlocutoria si iudex reiciat,
si iterum à reiectione non appelletur, an maneat
deferta appellatio. 224.1.9
Appellationem vt iuste iudex reiciat, causa debet
esse aperta. 226.2.37. & 39
Appellatione pendente interposita per canonicum
à Capitulo imponente honestam correctionem,
seu etiam à correctione per ordinarium potest
ad executionem deuenire, & cur. 61.2.25
Friuola appellatione non obstante, an iudex ad
vltiora queat procedere, & an per illius de-
lacionem à se abdicet iurisdictionem, & an in-
hibitoria à superiore emanata vigore friuolæ
executionis impediatur executionem sententiæ,
vide remissiuè. 66.1.79.
Appellatione limitata in capitulis separatis quate-
nus contra, non potest altera pars se iuuare. 208.
2.19
Appellatione pendente limitata quatenus contra,
à capitulo separato non suspendit executionem
in alio capitulo separato non appellato, quia ap-
pellatio est in vna causa, executio vero in alia.
209.1.22
Appellatione limitata à quibusdam articulis qua-
tenus contra, pendente, iudex à quo non potest alia
capitula, connexa tamen exequi, etiam si non ap-
pelletur ab illis. 211.1.41
Appellatione limitata quatenus contra, in articulis
connexis potest aduersarius se iuuare, & eius vir-
tute Regem adire, ne in connexis non appellatis
iudex exequatur. 212.1.45
in Appellatione ab iniusta delatione appellationis
debet inseri causa grauaminis, scilicet, appella-
tionem

& Verborum.

lacionem esse illo casu prohibita. 235.2.34
Appellatione mediante ab interlocutoria qua iurisdictione
est finita, potest illam delegatus reuo-
care, & reassumere. 237.1.49
Appellatione introducta coram iudice ad quem, de
quo per appellatæ docetur, non iudex à quo, sed
ad quem de defensione pronuntiabit. 239.2.70
Deficiente appellatione (quæ coram ipso execu-
tore necessariò est proponenda) non potest
haberi recursus per viam violentiæ. 280.2.97
Quatuor appellationes licet ab eodem articulo
dentur, non tamen possunt requiri sex sen-
tentia. 216.1.18
De iure regio vix possunt dari quatuor appella-
tiones à quolibet articulo, & quare. 221.2.68.
& quid in foro Ecclesiastico. ibid.
Appellatus non potest adherere nec vti appellatione
limitata aduersarij quatenus contra. 209.1.21
Non contradicente appellato cui delatio officit
appellationis friuolæ, potest iudex à quo su-
per iustitia causæ valide procedere. 235.1.27
Arbitr per pronuntiationem in vna causa seu articulo,
non perdit iurisdictionem in alia causa seu
articulo. 208.2.12
Arbitri sententia an sit exequenda non obstante ap-
pellatione. 189.1.20. & seqq.
Arbitri sententia quædo emolatur tacite vel ex-
pressè. ibid.21
Arbitri sententia etiam pacto nudo facto compro-
missio iure canonico recipit appellationem, & de
ratione. ibid.2.24
Arbitri iuris habent iurisdictionem à lege, & coram
illis coguntur partes litigare, sicut coram iudice.
190.1.26
Arbitri iuris habent à lege iurisdictionis tertiam
speciem æquiparatam delegatæ. ibid.27
ab Arbitris iuris electis scilicet, super recusatione,
aut competenti inter iudices Ecclesiasticos ap-
pellari, an liceat. 189.2.25
ab Arbitris iuris licet appellare, quemadmodum &
ab aliis iudicibus. 190.1.27
in Arbitrariis super re magna quemadmodum enor-
miter læsus iudicetur. 191.1.32
ab Arbitrariis & eorum arbitramento non potest
regulariter appellari, atqui reductio peti ad arbi-
trium boni vici. 188.2.14
Arbitris tami maiores vires non habent quàm à ra-
dice susceperint. 319.2.35
Argumentum non est bonum; in iudicio summario
requiritur pura probatio. ergo iudicium effici-
tur plenarium, vt contra Sarmiento. 174.1.26
Argumentum validum est, appellatio non suspen-
dit; ergo iudex procedens non attentat. 196.1.80
sicut econuerso. ibid.
Arma in antiquis non parte sunt authoritatis ad
probandum ius patronatus. 254.1.270
Articulus an tertius habeat legitimum interesse ad
impediendam executionem, est praiudicialis an-
te admissionem examinandus. 373.2.154
Articuli impertinentes & non releuantes non sunt
admittendi. 65.1.68
Articuli impertinentes qui dicantur, remissiuè. ibid.
69
Artifex insignis potest prohibere, ne alius suo signo
vtatur. 154.1.273
Assassinij crimen non recipit appellationem. 202.1.36
Attendantur semper quod principaliter agitur. 9.1.
40. & 20.1.31
Attentatum non adest, ergo non adest violentiæ re-
cursus; non est bonum argumentum. 195.1.75
Salgado de practic. Reg. Tom. 11.

Attentatum non dicitur purgatum nisi sint omnia
purgata, & vsque ad vnum nummum in pristi-
num reposita. 509.1.256
Attentati simplicis reuocationem nullo tempore
præscribi posse, qui dixerint. 283.2.128
Attentati simplicis reuocatio quanto tempore præ-
scribatur, & quando perpetuò peti possit, remis-
siuè. ibid.129
Attentata an sit prouiso iure deuoluto facta ap-
pellatione pendente. 165.2.55
Auctoritate iure resoluta resoluitur ius tertij absque
facto hominis, sed iuris ministerio.
Audientia vbi alicui denegatur, censetur etiam de-
negata appellatio. 241.2.98
Auditor Camera: postquam sibi literæ pèsonis sint
præsentatæ, procedit vel per viam monitorij vs-
que ad mādatum executium, vel per viam pro-
cessus fulminando censuras, committendo pu-
blicationem omnibus & singulis, &c. 312.3.1
Auditor Camera: licet sit executor sententiæ, tam-
en executoriales à Rota infirmatæ non possunt
reproduci coram Auditore ad declaratoriam, nisi
iple expediat monitorium. 254.2.82
Et de ratione. ibid.3
Auditori Camera: denegatur iurisdictione in prima
instantia, quando excedit metas, & formam re-
scripti, & recte executionis. 311.2.5
Augmentum regulatur secundum naturam princi-
palis, cui augetur. 19.1.25

B

Beneficium quando vacat ipso iure per obtentio-
nem secundi, non est necesse iudicem adire
pro sententia declaratoria priuationis. 70.2.9
Beneficium incompatibile quantum ad iuris effe-
ctus vacans est, & ideo in eius collatione &
prouisione nulla requiritur possessoris citatio.
ibid.10
Causa vacans sit per sententiam legalem, nihil
aliud remanet faciendum, quàm ipsa nudi fa-
cti executio. 71.2.17
Nec tunc ordinarius aliud agit nisi vt iuris execu-
tor & minister, illam legalem sententiam
executioni tradat. ibid.
Beneficium simplex non dicitur incompatible,
quando eius residentia non est præcisa & abso-
luta, sed casualia ratione amissionis fructuum.
78.1.82
Non dicitur incompatible, quando residentia
non est continua, sed ad certum tempus, nisi
in eodem tempore concurrat seruitium & re-
sidentia alterius. ibid.83
Beneficium prouisum non seruata debita forma nec
acceptari, nec retineri potest, etiam in foro
conscientiæ, secundum magis communem opinio-
nem. 97.2.42
Concessum per ius commune vbi reicitur à iu-
dicio, licita est appellatio. 227.1.46
Beneficium censetur vacare per suspensionem per-
petuam ab officio. 407.2.57
Datur propter officium. ibid.58
Est accessorium ad officium. 408.1.61
Beneficium incompatible obtinens ob non resi-
dentiam an possit de facto spoliari, vel an prius
debeat citari, & audiri. 70.1.4
Incompatible obtinens sententia an requiratur
diffinitiuam ad priuationem, & an appellatio
ab ea deferendum, decernat Senatus Regius
aditus per viam violentiæ. ibid.5
x x 2 Incom

Incompatibile ipso iure vacans potest liberè ab ordinatio conferri absque declaratoria sententia, nec citatione possessoris. ibid. 7
Citatum esse possessorem beneficij pensione gratuati, & fructus percipisse, vel per eum stare, quominus percipiat, quis teneatur verificare. 35.2.76
Beneficij ob fructuum diminutionem an faciendâ sit suppressio, extinctio, aut unio per Episcopum cum Capituli consensu. 57.1.49. remissive.
Beneficij merè collatiui prouisio nullam requirit etiam per edictum citationem regulariter. 112.1.182
Beneficij status mutatio procederet per prouisiones Pontificis eius concurrente scientia, & voluntate. 131.1.31
Beneficij facta commendâ Rector presentabit in vicaria perpetua. 156.2.307
Beneficij crimen non recipit appellatione. 202.1.35
Beneficij capta possessio lite pendente pluribus iuribus est prohibita habentibus decretum irritans. 378.2.195
Beneficio de iure vacante ob priuationem ipso iure & non de facto, tamen patronus queat presentare, non tamen possessio auocanda est donec conuincatur, & declaretur. 144.2.178
Beneficia omnia etiam simplicia quomodolibet residentiam requirentia, dicuntur incompatibilia, & per ademptionem possessionis pacifica secundi, vacat primum ipso iure ex dispositione Trident. 77.2.78
Beneficia simplicia etiam requirentia residentiam per secundi ademptionem inter se non vacare hodie ipso iure, qui teneant. 78.1.80
Beneficia simplicia requirentia residentiam sunt inter se incompatibilia, & per consequens hodie vacat secundum ipso iure ex magis vera opinione. ibid. 81
Beneficia iuris patronatus Ecclesiastici sub reservatione comprehenduntur, quia faciliè huic iuri patrona præiudicatur. 103.1.101
Beneficia consistorialia ac monasteria virorum Clemens VII. referuauit sibi excedentia ducentorum florenorum auri æstimationem. 152.2.53
Beneficia multa sunt scripta in libro consistorialium, quæ nihilominus consistorialiter non prouidentur. 153.1.260
Forma prouidendi beneficia iuris patronatus Ecclesiastici seruat in beneficiis pertinentibus presentationi alicuius ordinis militaris, & Regij, tanquam eius perpetuo administratori. 156.2.304
Circa incompatibilitatem beneficiorum, & eius plurimas quaestiones Doctores qui sint videndi. 79.1.87
Beneficiorum simplicium prouisio ex quibus nulla reddatur, vt appellationi ab ea omnino deferatur. 111.2.178
Beneficiorum consistorialium valor taxatus est in libro consistorialium, qui attenditur in eorum impetrationibus. 152.1.252
Qua forma non seruata in eisdem beneficiis tanquam patronatus Ecclesiastici appellationi erit interposita deferendum. 156.2.305
Beneficialibus quoad collationem, presentationem, & electionem vltimus status & immediata quasi possessio attenditur. 128.1.5
Beneficiarius absens monitus & contumax plectitur pena priuationis beneficii ob non residentiam,

cuius executionem debet præcedere declaratoria sententia diffinitiuâ cum causæ cognitione, aliâs erit attentata, & nulla. 77.1.75
Beneficiari tenentur non solum ad fabricam, sed etiam ad alia ornamenta, sine quibus diuinum officium celebrari nequit, sed etiam ad alia paramenta necessaria ad diuinum cultum. 52.1.6
Blasphemia sententia non suspenditur per appellationem. 202.1.33
Bona maioratus sunt inprescriptibilia. 141.2.150
Bona quamdiu constat esse de platea vel exitu ciuitatis, sunt inprescriptibilia. 155.1.284
Bona debitoris vbi capiendâ sunt subhastanda pro executione quantitatis contentæ in sententia, requiritur citatio. 305.1.12
Et quo executionis statu citatio hæc sit faciendâ, ibid. declara vt 305.1.13
Bona alienata in tertium per illum possessorem, cuius sententia ex noua causa fuit rescissa. 340.2.123. remissive.
Ciuitatis quando possint decuriones obligare, & qualia & quando ipsi teneantur. 374.1.164. remissive.
Augmentata quæ & qualia dicantur, & quæ transeant & incorporentur cum maioratu, & quo iure censentur, & de aliis pluribus, remissive. 441.1.119
Temporalia clericorum cum sint in territorio Regis, illi subiciuntur. 494.1.100
Vendita virtute pretij reuocati postea per appellationem, restituantur cum fructibus perceptis à creditore. 499.1.147
Bulla Pij Papæ I V. edita in confirmationem Concilij mandat omnia & singula decreta eius obseruari appellatione remota. 75.2.65
Bulla Pij V. disponens sententiam transactam in rem iudicatam mittendam executioni, nisi sit nulla ex defectu citationis, iurisdictionis, aut mandati; subintelligitur etiam de alia nullitate ex defectu substantialis actus iudicij, quantumuis limitatè loquatur de illis tribus nullitatibus. 113.1.98
Bulla prædicta licet disponat super aliqua forma, non tollit nullitatem prouenientem ex forma non seruata aliâs à iure requisita. ibid. 1.200
Bulla Adriani concedens ius patronatus Regium, ibi, ac perpetuò inuolubiliter obseruari debere, inducit perpetuitatem. 133.1.53
Continet clausulam, subblata. 134.2.76
Continet clausulam derogatoriam, quæ ibi refertur. 135.2.87
Continet clausulam derogatoriam derogatoriarum. 136.1.90
Bullæ Adriani VI. verba referuntur, qua ius patronatus in beneficiis consistorialibus Regi Hispaniarum competit. 128.2.11

C

Adauer debitoris detineri non potest per creditorem, nec eius appellatio quominus sepeliatur, donec soluatur debitum, admittenda erit. 12.1.63
Canon seu lex quando in aliquo casu determinatè aliquid faciendum præcipit, (vt in exemplis appositis) non admittitur appellatio. 60.2.14
Canon est onus reale quod comitatur rem, & sequitur possessionem. 381.1.216
Canonicus, qui non interfuit lectionibus oppositorum ad Doctorem seu Magistrum an possit votare:

votare: & electio an sit irrita. 112.2.192
Canonicus in prouisione Doctoralis, &c. an possit per Procuratorem votare, & an procurator teneatur iurare sicut mandans. ibid. 193. remissive.
Capella, vel Ecclesia construenda ex præcepto testatoris intra quod tempus sit ædificanda. 57.1.48. remissive.

Capitula enodata.

Cap. tua nos. de cler.ægrot. 212.2.44
c. cum nos. de offic. ord. 22.1.51
c. fin. de mut. pet. 41.1.14
c. decernimus. 10. quæst. 1. 52.1.5
c. ad audientiam. de Eccl. xdi. 55.2.34
c. licet Episcopus. de præb. in 6. 70.2.11
c. secundò requisit. de appell. 75.1.59
c. de multa. de præb. 78.1.81
c. cum Bertholdus. de sent. & re iud. 105.2.131
c. decernimus. 16. quæst. 7. 107.1.144. & 105.2.131
c. 2. vt lite pendente in 6. 110.2.165
c. 2. §. nisi. de supplenda negl. præl. 162.2.30
c. nulla. §. si autem. de concess. præb. 163.2.39
c. literas. de suppl. negl. præl. 164.1.42
c. cum propter. de iur. patron. ibid.
c. ne pro defectu. versis verò ad quem. ibid. 43
c. sua nobis. de appell. 225.2.32
c. Eccles. Clem. 1. vt lite pend. 496.2.123. & seqq.
Pro intellectu c. tum ex literis. de in integr. restit. qui videndi. 338.2.96
Capitulo peccante in forma electionis, tam Doctoralis & Magistralis, quam ceterorum, appellationi emissa omnino est deferendum, & de pluribus difficultatibus irritantibus electiones Doctorales, &c. 112.2.194. & sursum.
Captus profuga si citat ad iudicium vt declaretur captura nulla, in iudicio nullitatis dicitur actor. 492.2.87
Carboniam edicti remedio proceditur summariè. 173.1.15
à Carceratione licet possit appellari, tamen à carceratione pro executione rei indicatæ aut instrumenti quarentigari non potest. 311.2.75
Causa de facto refertur, quo probatum fuit ius regium patronatus ex eo solum, quòd in libro quodam, quo erant Ecclesie scriptæ ad marginem cuiusdam Ecclesie, reperitur est scriptum (Regis est.) 154.2.280
Nec in præfato casu profuisse possessori probari immemorabilem in contrarium. ibid. 280
Catholica maiestas non indiget iudicij & presumptionibus probationis iuris patronatus, quia ipse non tractat de probanda illius prescriptione, cum satis sit probata sua intentio, & ius patronatus in consistorialibus. 154.1.267
Tractat duntaxat de probanda qualitate beneficii, an sit vel fuerit consistoriale necne, quæ est longè minoris probationis. ibid. 268
Causa primordialis & originalis potius attenditur. 8.1.29
Causa est summaria, ergo est executiua; non est validum argumentum a contrario autem bene procedit, est executiua, ergo summaria. 261.1.91
Causa non ex eo quòd agitur summariè, & ex aliqua iuris ratione sententia exequatur, & non recipiat appellationem, dicitur executiua. ibid. 92
Causa conuentionis si est tractanda summariè vt Salgado de protect. Reg. Tom. 11.

gore rescripti; pariter summariè tractanda est causa reconuentionis. 41.2.22
Causa quando est summaria, omnes eius articuli etiam summarij sunt. ibid. 24
Causa, quæ est summaria in prima instantia, pariter & in secunda summaria erit. 43.2.42
Causa semel facta ordinaria & appellabilis, semper remanet ordinaria, & appellabilis. 45.2.59
Causa immediata appellationis est iniustitia, iniuria, & grauamen. 61.2.29
Causa inserta in appellatione attenditur ad detegendam ipsam friuolam, frustratoriam, aut calumniosam. 63.1.47
Causa in appellatione ab interlocutoria inserta, quando illam friuolam detegat. ibid. 48
Causa legitima & à iure approbata si inferatur in appellatione ab eo, quòd sit secundum iuris dispositionem, & à iudice illam exequente, deferendum est illi. ibid. 2.50
Causa ad præscribendum ius Regium patronatus cum non sit sufficiens, non poterit Pontifex se ex alia iuuare. 132.1.45
Causa vniuersalis, quando adest in vrente, potius attenditur, quam particulare exercitiu. 138.1.117
Causa quæ iusta dicitur, vt ordinarius legitime possit institutionem denegare. 148.2.216
Causa à qua rei origo procedit attendenda est. 156.1.297
Causa summaria in prima instantia suam naturam retinet & in secunda. 261.1.7
Causa, qua sit actum in iudicio, & iudicis intentio vt constet, interrogatoria & alia acta inferentur in executorialibus. 263.1.69
Causa eadem agendi, vt obstat exceptio rei iudicatæ, debet esse immediata non mediante aliquo. 290.1.203
Causa est summaria, ergo executiua; non valet argumentum. causa est executiua, ergo summaria; valet. 303.2.4
Plus influit causa in se ipsa, quam in causato. 317.1.111. & 423.1.205
Causa ex qua sit actum specialiter non expressa, omnes causæ petitione comprehenduntur. 342.2.145
Causa iusta excusat à mora, & ideo etiam à solutione valoris & æstimationis quanti plurimi in executione sententiæ. 443.2.142
Causa ex qua sententia fuerit lata si ex ea nec ex actis appareat quæ præsumenda erit. 465.2.83
Causa prima semper representatur in secunda in quam influit. 487.2.26
Causa quando reducitur ad non causam, & titulum ad titulum, res cum fructibus restituantur à possessore. 498.1.142
Causa quæ semel effectum suum produxit, licet postea cesser effectus, tamen non cessat. 505.2.218
Causa cognitio quæ est adhibenda in tollenda possessione à detentatore ob vacationem ipso iure, debet esse summaria. 71.2.16
Causæ expressione præsumitur actus geti eius contemplatione cui causa pertinet. 389.1.288
Causam magis, quam exercitium ipsius actus considerandam esse. 139.1.125
Quod contingit ex causa de præterito, ad tempus præteritæ causæ referendum est. 156.1.298
Pro certa & determinata causa vbi aliquid cõceditur, durat, quâdiu durat ipsa causa. 162.2.28
Delegata causa quæ ad iurisdictionem mandantis non spectat, omnia sunt irrita & appellatione non egent. 319.1.32